

**Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 11. septembra spriedums (Landgericht Bonn (Vācija) lūgums
sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Antonio Romano, Lidia Romano/DSL Bank – DB Privat-
und Firmenkundenbank AG piederošā iestāde, iepriekš DSL Bank – Deutsche Postbank AG uzņēmējdarbības
vienība**

(Lieta C-143/18) ⁽¹⁾

**(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Patērētāju tiesību aizsardzība – Direktīva 2002/65/EK – Ar patērētājiem
noslēgti distances līgumi – Atteikuma tiesības – Atteikuma tiesību īstenošana pēc pilnīgas līguma izpildes
pēc prasītāja skaidra pieprasījuma – Patērētāja informēšana par atteikuma tiesībām)**

(2019/C 383/21)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Bonn

Pamatlietas puses

Prasītāji: Antonio Romano, Lidia Romano

Atbildētāja: DSL Bank – DB Privat- und Firmenkundenbank AG piederošā iestāde, iepriekš DSL Bank – Deutsche Postbank AG uzņēmējdarbības vienība

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/65/EK (2002. gada 23. septembris) par patēriņa finanšu pakalpojumu tālpārdošanu un grozījumiem Padomes Direktīvā 90/619/EEK un Direktīvās 97/7/EK un 98/27/EK 6. panta 2. punkta c) apakšpunkts, lasot to kopsakarā ar tās 1. panta 1. punktu un ņemot vērā šīs direktīvas 13. apsvērumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj valsts tiesisko regulējumu, kā tas ir interpretēts valsts judikatūrā, kurā attiecībā uz distances līgumu par finanšu pakalpojumu, kurš noslēgts starp pārdevēju vai piegādātāju un patērētāju, netiek izslēgtas šī patērētāja atteikuma tiesības gadījumā, ja līgums abpusēji ir pilnībā izpildīts pēc patērētāja skaidra lūguma, pirms tas izmanto savas atteikuma tiesības. Iesniedzējtiesai ir jāņem vērā visas valsts tiesības un jāpiemēro tajās atzītās interpretācijas metodes, lai rastu risinājumu, kas atbilst šai tiesību normai, vajadzības gadījumā mainot iedibināto valsts judikatūru, ja tā ir balstīta uz valsts tiesību interpretāciju, kas nav saderīga ar minēto tiesību normu.
- 2) Direktīvas 2002/65 5. panta 1. punkts, lasot to kopsakarā ar šīs direktīvas 3. panta 1. punkta 3) apakšpunkta a) punktu un 6. panta 2. punkta c) apakšpunktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka pārdevēja vai patērētāja, kas ar patērētāju noslēdz distances līgumu par finanšu pakalpojumu, pienākums atbilstoši Savienības tiesību prasībām skaidri un saprotami informēt vidusmēra patērētāju, kas ir samērā informēts, uzmanīgs un apdomīgs, pirms tas ir uzņēmies jebkura distances līguma saistības, par atteikuma tiesību esamību, nav neizpildīts, ja šis pārdevējs vai patērētājs informē šo patērētāju par to, ka atteikuma tiesības neattiecas uz līgumu, kurš abpusēji ir pilnībā izpildīts pēc patērētāja skaidra lūguma, pirms patērētājs izmanto savas atteikuma tiesības, pat ja šī informācija neatbilst valsts tiesiskajam regulējumam, kā tas interpretēts valsts judikatūrā, kurā ir paredzēts, ka šādā gadījumā ir piemērojamas atteikuma tiesības.

⁽¹⁾ OV C 182, 28.5.2018.